

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212201195
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2212201195.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska 5, zastúpeného splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: X. S., nar. X.X.XXXX, bytom O., do 30.6.2016 za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 286, so sídlom Bratislava, Fedinova 9 (ďalej len „vedľajší účastník“), zastúpeného splnomocnencom: HKP Legal, s.r.o., IČO: so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 70,34 Eur s príslušenstvom, o nároku na náhradu trov konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/35/2012-208 zo dňa 19. decembra 2017 - I. výrok, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením I. výrokom rozhodol, že pôvodný vedľajší účastník má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a II. výrokom žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie v napadnutom rozsahu (I. výrok) odôvodnil s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v podstate tým, že pôvodný vedľajší účastník bol v konaní právnym zástupcom, ktorý trovy právneho zastúpenia špecifikoval nasledovne: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 16,60 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, vyjadrenie zo dňa 4.10.2012 16,60 Eur + režijný paušál 7,63 Eur, odmena bez DPH predstavuje 48,46 Eur + 20% DPH = 9,69 Eur, odmena spolu 58,15 Eur. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčania, keď vedľajší účastník v spore vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nároku. Vedľajší účastník bol občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. Táto ochrana sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, pôvodne podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Prejednávaná vec bola pritom typickým spotrebiteľským sporom. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa názoru okresného súdu jednoznačne majú možnosť dať sa právne zastúpiť a výklad, ktorý by uplatňovanie práv pôvodného účastníka vylúčil túto možnosť je absurdný a odporujúci zákonom SR a predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť práva spotrebiteľov. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v tomto prípade sa kvalifikovanie vyjadril k žalobe dňa 4.10.2012. súčasťou tohto vyjadrenia bolo aj vznesenie námietky premlčania, preto okresný súd dospel k tomu záveru, že trovy vedľajšieho účastníka boli vynaložené účelne, čo je základné kritérium na ich prisúdenie, preto vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto uzneseniu výlučne I. výroku podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že združeniu neprizná nárok na náhradu trov konania, resp. zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 26,01 Eur. Argumentoval tým, že namieta priznanie nároku na náhradu trov konania združeniu. Poukázal na § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Stranami sú v zmysle ustanovenia § 60 CSP žalobca a žalovaný. Zároveň poukázal na ustanovenie § 95 ods. 1 CSP a prechodné ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP. Okresný súd rozhodoval za účinnosti CSP, preto bol v zmysle prechodných a záverečných ustanovení povinný rozhodovať podľa CSP, hoci konanie začalo pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 255 ods. 1 CSP jednoznačne vymedzuje, že súd prizná nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci stranám sporu. Ustanovenie § 60 CSP zároveň vymedzuje, že stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Združenie by v prípade súhlasu žalovaného bolo v zmysle ustanovenia § 95 ods. 1 CSP osobitným subjektom, nie je stranou sporu. Ustanovenia CSP nedovoľujú súdu, aby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v konaniach, ktoré boli začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP aplikoval iný režim než ten, ktorý je upravený v ustanoveniach § 251 - § 264 CSP. Združenie nebolo v súdenom prípade stranou sporu, preto v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko tento súd prizná len strane sporu, a to bez ohľadu na to, kedy združenie vstúpilo do konania. Súd teda o trovách konania združenia rozhodnúť mohol, avšak tak, že združeniu náhradu trov konania neprizná, nakoľko podľa § 255 ods. 1 CSP združenie nie je subjektom, ktorému môže byť náhrada trov konania priznaná, a to bez ohľadu na to, kedy sa konanie začalo, respektíve kedy združenie vstúpilo do konania. Priznanie náhrady trov konania nemožno podložiť ani ustanovením § 470 ods. 2 CSP, ktoré sa týka len účinkov úkonov vykonaných pred dňom účinnosti CSP, avšak vôbec nepojednáva o trovách konania, ani sa ich nejakým spôsobom nedotýka. Žalobca zastáva názor, že súd svoje rozhodnutie nemá ani ako právne odôvodniť a oprieť o príslušné zákonné ustanovenia. Z tohto dôvodu považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné a zmätočné, respektíve v rozpore so súčasnou právnou úpravou. Poukázal na rozhodnutie KS v Trnave č. k. 23Co/35/2017-259 zo dňa 23.10.2017.

4. Žalovaný, ani združenie odvolací návrh nepodali, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadrili.

5. Konanie v prejednávanej veci začalo dňa 26.1.2012, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj OSP) Napadnuté uznesenie okresný súd vydal dňa 19.12.2017. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a zmien. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a zmien. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Úplnú aplikabilitu týchto ustanovení novej právnej úpravy treba posudzovať aj v kontexte základných princípov CSP. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL.ÚS 36/1995]. Aj keď nová úprava v CSP daný typ vedľajšieho účastníka už neupravuje je potrebné rozhodovať v súlade s čl. 3, 4 CSP, keď v súlade s princípom spravodlivosti rozhodnutie musí sledovať rozumné usporiadanie procesných vzťahov.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať

úspech, keďže uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (I. výrok) je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie postupom podľa § 387 CSP.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvoláciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie (do 30.6.2016). Uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku ostalo právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté, keďže nebolo napadnuté odvolaním.

8. Preskúmaním odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne v napadnutom výroku (I.), ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania. Vedľajší účastník má nárok na trovy konania, ktoré vznikli do 30.6.2016, teda do času, dokedy uvedené občianske združenie malo v zmysle platnej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku účinnnej do 30.6.2016 v konaní postavenie vedľajšieho účastníka. Okresný súd správne aplikoval príslušné normy práva platné a účinné v rozhodnom čase, rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Z tohto dôvodu sa odvolací súd obmedzuje len na skonštatovanie správnosti daného rozhodnutia a na doplnenie dôvodov správnosti tohto rozhodnutia v súvislosti s podanými konkrétnymi námietkami uvedenými v odvolaní.

9. V právnej úprave CSP účinnnej od 1.7.2016 ust. § 81 a nasl. bol inštitút vedľajšieho účastníka nahradený komplexnou úpravou intervenienta ako nového právneho inštitútu. Intervenient je osoba, ktorá má právny záujem na výsledku konania. Odstránila sa úprava, keď vedľajším účastníkom mohla byť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Tá má v súčasnosti (za splnenia zákonných podmienok) postavenie osoby zúčastnenej na konaní s osobitnými procesnými právami (§ 95 CSP).

10. Podľa § 95 CSP, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

11. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade je konanie vo veci samej skončené (rozsudok okresného súdu č. k. 6C/35/2012-164 zo dňa 31.5.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/334/2016-201 zo dňa 19.9.2017 - právoplatný dňa 24.4.2012) zamietnutím žaloby. Na základe odvolania žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie sú predmetom preskúmania v odvolacom konaní iba trovy konania vedľajšieho účastníka. Ide o trovy právneho zastúpenia Spotrebiteľského združenia OSA, vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do 30.6.2016, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi do 30.6.2016. Teda do času, dokedy uvedené občianske združenie malo v zmysle platnej právnej úpravy OSP účinnnej do 30.6.2016 v konaní postavenie vedľajšieho účastníka. Právna úprava CSP platná a účinná od 1.7.2016 nepozná inštitút vedľajšieho účastníka v tom zmysle, ako bol tento chápaný podľa OSP. Vedľajší účastník sa automaticky nepretransformoval na osobitný subjekt v zmysle § 95 CSP. V tejto veci doteraz vystupujúci vedľajší účastník nepodal návrh na príbratie do konania podľa § 95 CSP. Odvolací súd taktiež nedospel k záveru, že by právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, bolo potrebné pribrať do konania vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní súd nekoná o ochrane práv strany, na strane ktorej pôvodne vedľajší účastník vystupoval. Predmetom odvolacieho konania boli trovy doterajšieho vedľajšieho účastníka, na ktoré má tento podľa prechodných ustanovení CSP právo. Taktiež treba dodať, že ustanovenie § 95 CSP je osobitný subjekt definovaný ako orgán verejnej moci, prípadne právnická osoba. Ods. 2 používa pojem subjekt, pričom ods. 3 výslovne uvádza, že ak úkony právnickej osoby podľa odseku 1 odporujú úkonom strany, teda právna úprava sa vyhýba pojmu „strana sporu“, ako je definované v piatej hlave CSP, pričom šiesta hlava používa pojem „iné subjekty konania“.

12. Spotrebiteľské združenie Ústava Slovenskej republiky z práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi nevyklučuje. Ústavné právo na právnu pomoc využil aj žalobca ako právnická osoba a niet dôvodu odopierať toto právo občianskemu združeniu, predmetom ktorého je ochrana práv spotrebiteľov. Predmet činnosti takéhoto združenia neznamená, že ho musia tvoriť len právne znalé osoby ovládajúce zákony a iné právne predpisy súvisiace s predmetom ich činnosti. Odvolací súd v každej veci skúma, či trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi podľa Občianskeho súdneho poriadku boli vynaložené účelne alebo vstúpil takýto subjekt do súdneho konania len za účelom získania finančného prospechu v podobe náhrady trov konania.

13. Podmienkou priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa Občianskeho súdneho poriadku je účelnosť vynaložených trov konania aj v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/15/2014 z 27. 10. 2015. Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí nepoprel právo vedľajšieho účastníka, ktorým bolo združenie na ochranu práv spotrebiteľov na právnu pomoc vyslovil iba názor, že je potrebné skúmať, či vstup takéhoto združenia naplnil účel sledovaný ustanovením § 93 Občianskeho súdneho poriadku (pomoc v spore spotrebiteľovi) a v zmysle tohto rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že vstup Spotrebiteľského združenia OSA do tohto konkrétneho konania bol účelný a adresný, vyjadrenie vedľajšieho účastníka malo za následok celkový úspech žalovaného v spore, preto je potrebné trovy právneho zastupovania vynaložené na ochranu žalovaného v spore považovať za účelne vynaložené výdavky v zmysle § 251 Civilného sporového poriadku.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. 1 Ústavy SR patrí k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty a jeho neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. PL 80/99), teda to, že rovnaké alebo obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. V zásadnej ústavno-právnej rovine totiž platí, že je v rozpore s inštitúciou právneho štátu a v rámci neho s požiadavkou právnej istoty, resp. predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, aby súdy rozhodovali v obdobných veciach odlišným, ba až protichodným spôsobom. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Preto v kontexte rozhodovania súdov v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdom možno za účelom dosiahnutia zjednotenia určitého právneho názoru na spornú vec, o záväznom charaktere judikatúry hovoriť len pri odkaze na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, prijímaných predovšetkým NS SR. V kontexte uvedeného podľa odvolacieho súdu neobstojí poukaz žalobcu na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/35/2017.

15. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nemôže odvolací súd akceptovať, pretože CSP dovoľuje súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP priznať nárok na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi, avšak len do 30.6.2016, pretože jeho právne úkony do tohto obdobia treba považovať za účinné, pretože nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona tzn., že ak vedľajší účastník vykonal úkony za toto obdobie, má nárok na náhradu trov konania.

16. Odvolací súd je potom toho názoru, že za popísaných okolností daného prípadu nielen vstup vedľajšieho účastníka do konania, ale i jeho zastúpenie advokátom, ktorým v konaní vedľajšiemu účastníkovi a tým aj žalovanému ako spotrebiteľovi, poskytol kvalifikovanú právnu pomoc, bol účelný a bolo preto dôvodným s použitím § 255 ods. 1 CSP (§ 142 ods. 1 OSP do 30.6.2016) v spojení s § 93 ods. 4 OSP priznať vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania spočívajúcich z trov právneho zastúpenia.

17. Preto ak súd prvej inštancie preskúmaným uznesením (I. výrokom) vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania priznal, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol správne, v dôsledku čoho odvolací súd napadnutý I. výrok postupom podľa § 387 CSP potvrdil.

18. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania po 1.7.2016 - na základe CSP súd rozhoduje o trovách „strany“ konania. Účastníctvo vedľajšieho účastníka ako bolo vyššie uvedené zaniklo, preto odvolací súd mu ani nemôže priznať náhradu trov odvolacieho konania.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, trovy odvolacieho konania odvolací súd z obsahu spisu nezistil, preto mu ich nepriznal.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).